

1c.⁴³⁾ Prezes Rady Ministrów w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1b, może określić dla utworzonego lub przekształconego ministerstwa limity zatrudnienia i kwoty wynagrodzeń w podziale na części i działy budżetu państwa.

1d.⁴³⁾ Przepisy ust. 1b i 1c stosuje się również w przypadku zniesienia lub przekształcenia, będących dysponentami części budżetowych, organów, urzędów i jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów albo ministra.

2. W skład ministerstwa wchodzi komórki organizacyjne:

- 1) departamenty — do realizacji merytorycznych zadań ministerstwa;
- 2) biura — do realizacji zadań w zakresie obsługi ministerstwa;
- 3) sekretariaty — do obsługi ministra oraz komitetów, rad i zespołów;
- 4) wydziały — jako komórki organizacyjne wewnątrz komórek wymienionych w pkt 1 i 2.

3. W każdym ministerstwie tworzy się w szczególności:

- 1) gabinet polityczny ministra;
- 2) komórki organizacyjne, biura, wydziały lub wyodrębnione stanowiska do spraw:
 - a) prawnych,
 - b) informacji,
 - c) budżetu i finansów,
 - d) kadr, szkolenia i organizacji,
 - e) integracji europejskiej i współpracy z zagranicą,
 - f) informatyki,
 - g) zamówień publicznych,
 - h) administracyjno-gospodarczych,
 - i) obronnych,
 - j) kontroli, skarg i wniosków,
 - k) ochrony informacji niejawnych.
- l)⁴⁴⁾ audytu wewnętrznego.

⁴⁴⁾ Dodana przez art. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych, ustawy o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów, ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 102, poz. 1116), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

4. Bezpośredni nadzór nad komórkami organizacyjnymi wymienionymi w ust. 2 pkt 1—3 oraz ust. 3 pkt 2 sprawuje dyrektor generalny, który zapewnia prawidłowe wykonywanie zadań określonych przez ministra, sekretarza stanu i podsekretarza stanu. Prawa i obowiązki dyrektora generalnego urzędu określają odrębne przepisy.

5.⁴⁵⁾ Prezes Rady Ministrów, w drodze zarządzenia, nadaje ministerstwu statut, w którym określa jego szczegółową strukturę organizacyjną.

6. Minister ustala, w drodze zarządzenia, regulamin organizacyjny ministerstwa określający zakres zadań i tryb pracy komórek organizacyjnych ministerstwa oraz jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez ministra.

7. Dyrektor Generalny zatwierdza wewnętrzne regulaminy organizacyjne komórek organizacyjnych ministerstwa oraz jednostek organizacyjnych podległych ministrowi.

8. Przepisy ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio do kierowników urzędów centralnych oraz utworzonych na podstawie ustawy państwowych jednostek organizacyjnych podległych kierownikom urzędów centralnych.

Rozdział 7

Przepis końcowy

Art. 40. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie — Przepisy wprowadzające ustawy reformujące funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej.⁴⁶⁾

⁴⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 27 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁴⁶⁾ Weszła w życie z dniem 1 stycznia 1997 r., z wyjątkiem art. 33 ust. 1 pkt 1, który wszedł w życie z dniem 14 września 1996 r., art. 32, art. 33 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i 3, art. 39 ust. 2 i 3, które weszły w życie z dniem 14 czerwca 1997 r., oraz art. 1—25, art. 34—38 i art. 39 ust. 5, które weszły w życie z dniem 1 października 1996 r. — stosownie do art. 1 pkt 1 i art. 31 pkt 2 lit. a i b i pkt 3 lit. a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. — Przepisy wprowadzające ustawy reformujące funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz. U. Nr 106, poz. 497).

200

WYROK TRYBUNAŁU KONSTITUCYJNEGO

z dnia 27 stycznia 2003 r.

sygn. akt SK. 27/02

Trybunał Konstytucyjny w składzie:
Bohdan Zdziennicki — przewodniczący,

Jerzy Ciemniewski,
Marian Grzybowski,

Wiesław Johann,
Marian Zdyb — sprawozdawca,
protokolant: Grażyna Szałygo,

po rozpoznaniu, z udziałem skarżącego oraz Sejmu i Prokuratora Generalnego, na rozprawie w dniu 27 stycznia 2003 r., skargi konstytucyjnej Ryszarda Kotona o zbadanie zgodności art. 39 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283, ze zm.) z art. 2, 24, 31 ust. 2 i ust. 3, art. 32 ust. 1 i 2, art. 45 ust. 1, art. 65 ust. 1 i art. 67 ust. 1 Konstytucji,

orzeka:

Art. 39 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761) jest zgodny z art. 2, art. 31 ust. 2, art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i nie jest niezgodny z art. 24, art. 45 ust. 1 oraz art. 65 ust. 1 i art. 67 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

Bohdan Zdziennicki

Jerzy Ciemniowski
Wiesław Johann

Marian Grzybowski
Marian Zdyb

201

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 28 stycznia 2003 r.

sygn. akt SK. 37/01

Trybunał Konstytucyjny w składzie:
Teresa Dębowska-Romanowska — przewodniczący,

Marian Grzybowski — sprawozdawca,
Jadwiga Skórzewska-Łosiak,
Jerzy Stępień,
Bohdan Zdziennicki,

protokolant: Dorota Raczkowska,

po rozpoznaniu, z udziałem skarżącego, Prokuratora Generalnego i Rzecznika Praw Obywatelskich, na rozprawie w dniu 14 stycznia 2003 r., skargi konstytucyjnej spółki Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. z siedzibą w Warszawie Oddział Dolnośląski Zakład Gazowniczy we Wrocławiu o zbadania zgodności:

- 1) art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy — Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 48, poz. 554) z art. 45 ust. 1 i art. 2 oraz art. 176 ust. 1 w związku z art. 78 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) art. 393 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.) w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2000 r. z art. 45 ust. 1, art. 78 i art. 176 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

orzeka:

Art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy — Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych

oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 48, poz. 554) w związku z art. 393 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1070 i Nr 129, poz. 1102) w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2000 r. — w zakresie, w jakim nie przewiduje szczególnej regulacji dotyczącej przyjęcia do rozpoznania kasacji do Sądu Najwyższego, złożonych przed dniem 1 lipca 2000 r. od wyroków Sądu Okręgowego w Warszawie — Sądu Antymonopolowego — jest niezgodny z zasadą zaufania obywatela do państwa i stanowionego przezeń prawa, wyrażoną w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 45 ust. 1 Konstytucji.